

ธิดารัตน์ สิ้นธุรัตน์ 2554 : ความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์การค้าขนาดใหญ่กับการพัฒนาที่อยู่อาศัย
ชานเมือง : กรณีศึกษา ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ครังสิต จังหวัดปทุมธานี ปริญญาการวางผังเมือง
และสภาพแวดล้อมมหบัณฑิต สาขาวิชาการวางผังเมืองและสภาพแวดล้อม ภาควิชาการวางผัง
เมืองและสภาพแวดล้อม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สุวัฒนา ธาดานิติ,
Ph.D. 177 หน้า

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์การค้าขนาดใหญ่กับการพัฒนา
ที่อยู่อาศัยในย่านรังสิต และเสนอแนวทางการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความเจริญเติบโต
ของศูนย์การค้าขนาดใหญ่และการพัฒนาที่อยู่อาศัยในอนาคต โดยใช้ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ครังสิตเป็น
กรณีศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ครังสิตเป็นศูนย์การค้าขนาดใหญ่ระดับภูมิภาคและ
ครบวงจรที่สำคัญแห่งหนึ่งของกรุงเทพฯตอนเหนือ ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองรังสิตที่เป็นจุดตัดของเส้นทาง
คมนาคมสำคัญผ่านไปทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคตะวันออก จึงเป็นทำเลที่มีความ
สะดวกในการเข้าถึงของลูกค้า เปิดทำการเมื่อปีพ.ศ.2538 หลังจากรัฐกิจบ้านจัดสรรที่เริ่มขยายตัวเข้ามา
ในพื้นที่ตั้งแต่ในช่วงปีพ.ศ.2531 บ้านจัดสรรในรัศมี 5 กิโลเมตรจากศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ครังสิต ในปัจจุบัน
มีจำนวนทั้งสิ้น 131 โครงการ จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาถึงปัจจัยของการเลือกที่อยู่อาศัย
ในย่านรังสิต ปรากฏว่าการเลือกที่อยู่อาศัยมีความสัมพันธ์กับศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ครังสิตน้อยมาก
โดยการเลือกที่อยู่อาศัยส่วนใหญ่ มีเหตุผลหลักมาจากการคมนาคมสะดวก (ร้อยละ 25) สภาพแวดล้อมที่ดี
(ร้อยละ22.01) บ้านที่ดินราคาถูก (ร้อยละ16.37) และใกล้สถานที่ทำงาน (ร้อยละ15.39) รวมแล้วประมาณ
ร้อยละ 80 มีเป็นส่วนน้อยหรือประมาณร้อยละ10 เท่านั้นที่ให้เหตุผลหลักของการเลือกที่อยู่อาศัยเพราะ
ต้องการอยู่ใกล้ศูนย์การค้า อย่างไรก็ตามศูนย์การค้าฟิวเจอร์พาร์ครังสิตมีปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการ
เลือกที่ตั้ง คือ ต้องตั้งอยู่ใกล้กับชุมชน ดังนั้น ศูนย์การค้าจึงเป็นฝ่ายพึ่งพาที่อยู่อาศัย ในขณะที่ที่อยู่อาศัย
ไม่จำเป็นต้องพึ่งศูนย์การค้า สำหรับข้อเสนอแนะการใช้ที่ดินที่เหมาะสมของย่านรังสิต จะต้องดำเนินการ
ชลอการเจริญเติบโตของศูนย์การค้าในแนวราบ โดยใช้หลักการชลอการกระจายตัวของที่อยู่อาศัยในพื้นที่
ชานเมือง ซึ่งทำได้ด้วยการโดยใช้มาตรการทางด้านผังเมืองและพัฒนาเมืองในรูปแบบเมืองกระชับ (Compact
City) โดยเพิ่มความหนาแน่นการใช้ที่ดินในพื้นที่เดิม ทำให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินและอาคารแบบผสม (Mixed
Land and Building Use) และมีแนวกันด้วยพื้นที่สีเขียวเพื่อมิให้ที่อยู่อาศัยและศูนย์การค้าขยายตัวอย่าง
กระจัดกระจายไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาของเมืองในอนาคตได้